

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 ianuarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 390 din 17 septembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018	2–5
Decizia nr. 392 din 17 septembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	5–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
38. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 390

din 17 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004, excepție ridicată de Daniela Olteanu și Mihai Vlad Budăi în Dosarul nr. 13.250/3/2017 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.341D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Referitor la critica privind art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, arată că aceasta este neîntemeiată, deoarece măsura suspendării din funcție pe durata cercetării disciplinare este limitată în timp, iar în urma Deciziei Curții Constituționale nr. 774 din 10 noiembrie 2015 există posibilitatea exercitării unei căi separate de atac cu privire la această măsură. Referitor la dispozițiile art. 62 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, care, în opinia autorilor excepției, nu operează în cazul măsurii suspendării pe durata cercetării disciplinare, precizează că, în esență, critica autorilor vizează aspecte referitoare la legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii privind această măsură. Asemenea aspecte nu pot fi supuse controlului exercitat de Curtea Constituțională, fiind de resortul controlului judecătoresc, sens în care arată că această critică trebuie respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.250/3/2017, **Curtea de Apel Bacău** —

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018. Excepția a fost ridicată Daniela Olteanu și Mihai Vlad Budăi într-o cauză având ca obiect soluținarea acțiunii privind obligarea la plata drepturilor salariale și la recunoașterea vechimii în magistratură, aferente perioadei suspendării din funcția de procurori, dispuse în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece, având în vedere statutul constituțional al judecătorilor și procurorilor, reglementat prin art. 125 și 132 din Constituție, drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi suspendate decât în baza unui text legal expres al Legii nr. 303/2004, care să prevadă acest lucru inclusiv pentru situația particulară a suspendării prevăzute de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004. Astfel, se susține încălcarea prevederilor constituționale referitoare la principiul legalității, care impune autorității legiuitoare să se asigure că activitatea de legiferare se realizează în concordanță cu Legea fundamentală și, totodată, să garanteze eficiența legislației. Se arată că, la nivel infraconstituțional, statutul magistraților este reglementat prin Legea nr. 303/2004. Art. 62 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 prevede, explicit și limitativ, „cazurile” în care magistratul este suspendat din funcție. Așadar, textul criticat din legea statutară nu conține nicio prevedere referitoare la „suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor până la soluținarea definitivă a acțiunii disciplinare”, instituție reglementată de dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004. Norma criticată nu enumeră această „suspendare” printre „cazurile” de suspendare din funcție a magistraților și, prin urmare, raportat la dispozițiile art. 74 alin. (2) teza întâi din legea statutară, potrivit cărora drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege, nu reglementează nici efectele acestei suspendări „provizorii”, în ceea ce privește drepturile salariale și vechimea în magistratură, cu toate că această „suspendare pe durata procedurii disciplinare”, ca și celelalte „cazuri” prevăzute expres de art. 62 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 reprezintă o modificare a raportului de muncă al judecătorului și al procurorului.

6. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind statutul

juridic al anumitor categorii de personal și reglementarea prin lege a elementelor esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă (spre exemplu, Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, Decizia nr. 172 din 24 martie 2016).

7. De asemenea, se susține că textul legal criticat, prin neprevăderea suspendării „provizorii” din funcție drept „caz” de suspendare din funcție a judecătorilor și procurorilor, precum și prin neprevăderea efectelor acestei suspendări, încalcă principiul securității juridice, aflat în strânsă legătură cu principiul legalității. Sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale și se susține că suspendarea din funcție a magistraților (ca „element esențial” vizând raportul juridic de muncă), incluzând și situația/„cazul” de suspendare pe durata procedurii disciplinare până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, trebuie să fie reglementată și să se realizeze doar într-un cadru normativ prevăzut în legea statutară, unitar, clar, precis și previzibil, atât pentru persoana supusă măsurii (judecătorul sau procurorul suspendat „provizoriu” din funcție), cât și pentru autoritatea publică desemnată de lege să pună în aplicare și executare efectivă măsura suspendării. În caz contrar, s-ar ajunge la posibilitatea încălcării într-un mod aleatoriu și abuziv a unora dintre drepturile decurgând din raporturile de serviciu (raporturi juridice de muncă) ale magistraților, a căror limitare se impune a fi reglementată doar cu respectarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

8. În acest context, se susține că textul de lege criticat încalcă și principiul încrederii legitime. Dispozițiile legale criticate sunt neclare și lipsite de previzibilitate, întrucât creează falsa impresie că suspendarea dispusă de Consiliul Superior al Magistraturii în condițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 nu se referă la modificarea „elementelor esențiale” ale raportului de muncă al magistratului și nu reprezintă unul dintre „cazurile” sau situațiile de suspendare din funcție ale judecătorului și procurorului, prevăzute explicit și limitativ de art. 62 alin. (1) din Legea nr. 303/2004. În acest context, legea statutară prevede expres că nici judecătorii, nici procurorii nu pot fi suspendați din funcție „decât în condițiile prevăzute de prezenta lege” [art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (2)], în mod concret acele „condiții”(cazuri) reglementate de art. 62 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, text legal ce nu cuprinde însă și prevederi referitoare la suspendarea pe durata procedurii disciplinare. Or, prin Decizia Curții Constituționale nr. 588 din 21 septembrie 2017 s-a statuat că elementele esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al magistratului „trebuie prevăzute expres în statutul judecătorilor și procurorilor, și anume în Legea nr. 303/2004”.

9. În același timp, dispozițiile legale criticate sunt lipsite de previzibilitate întrucât nici aspectele vizând drepturile salariale și vechimea în magistratură pe perioada suspendării prevăzută de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 nu sunt reglementate de legea statutară și nici de vreo altă normă în materie, cu caracter infraconstituțional sau infralegal. Este invocată Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, paragraful 26, prin care Curtea Constituțională a statuat că „emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal” în materia raporturilor de muncă ale magistratului și în ceea ce privește „elementele esențiale referitoare la (...) suspendarea raportului juridic de muncă” determină o „stare de incertitudine juridică”. Textul de lege criticat este lipsit de previzibilitate și prin lipsa de corelare cu celelalte dispoziții din Legea statutară a judecătorilor și procurorilor — Legea nr. 303/2004 [art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (2)], dar și din perspectiva lipsei de corelare cu Legea nr. 317/2004. *De facto*, suspendarea din funcție, pe durata procedurii disciplinare, constituie o suspendare a raporturilor de serviciu autonomă, de sine stătătoare, ce nu a fost corelată de legiuitor

cu celelalte dispoziții din legea statutară a judecătorilor și procurorilor, dar nici reglementată de aceasta. Lipsa de corelare subzistă și în ceea ce privește efectele acestei suspendări „provizorii” din funcție, din perspectiva drepturilor salariale și a vechimii în magistratură, întrucât legea statutară, în textul criticat, nu prevede astfel de efecte. Astfel, sub aspectul drepturilor salariale, art. 74 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 303/2004 reglementează explicit că drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor nu pot fi diminuate sau suspendate decât în cazurile prevăzute de prezenta lege. Or, nici în cuprinsul legii statutare a judecătorilor și procurorilor, nici în cuprinsul Legii nr. 317/2004, această situație de suspendare din funcție nu este definită ca un „caz” de suspendare a raportului juridic de muncă al magistratului.

10. În susținerea criticilor referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a normei juridice sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului și se subliniază că lipsa unui text expres, în conținutul art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, care să reglementeze drept situație/„caz” de suspendare din funcție a magistratului suspendarea până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, prevăzută de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, precum și efectele acestei suspendări relative la drepturile salariale, vechimea în carieră și, implicit, statutul magistratului pe perioada acestei suspendări din funcție conduce la imprezibilitatea normelor criticate, determinând o situație de incertitudine juridică.

11. Referitor la „cazul” de suspendare din funcție a magistratului până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, se arată că acesta a fost introdus, spre a fi reglementat în norma statutară — art. 62 alin. (1) lit. d), prin Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (devenită Legea nr. 242/2018), în urma amendamentului formulat de către Consiliul Superior al Magistraturii. În plus, în exercitarea controlului *a priori* privind constituționalitatea prevederilor introduse la art. 62 alin. (1) din legea statutară, instanța de contencios constituțional a decis că acestea îndeplinesc exigențele prevăzute de Legea fundamentală (Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, paragraful 182).

12. **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** face referire la jurisprudența Curții Constituționale prin care au fost respinse, ca inadmisibile, excepțiile de neconstituționalitate care vizează sfera omisiunilor legislative. Având în vedere această jurisprudență și dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța consideră că excepția de neconstituționalitate nu poate fi admisă. Instanța consideră că o nuanțare însă s-ar impune în privința criticilor referitoare la lipsa de claritate și de previzibilitate invocate, în condițiile în care modificarea și completarea dispozițiilor criticate ca fiind neconstituționale a fost considerată necesară de legiuitor, fapt care rezultă din adoptarea Legii nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004. Lipsa de previzibilitate ar putea ridica suspiciuni de neconstituționalitate, deoarece ar putea crea impresia că efectele prevăzute de art. 62 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 nu s-ar produce în cazul suspendării din funcție, dispuse în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în dispozitivul actului de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, și ale art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018, care, la data ridicării excepției, aveau următorul conținut normativ:

— Art. 62 alin. (1) și (3): „(1) *Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:*

a) *când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni;*

a¹) *când față de acesta s-a dispus arestarea preventivă sau arestul la domiciliu;*

b) *când suferă de o boală psihică, care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător;*

c) *când a fost sancționat disciplinar, în condițiile art. 100 lit. d).*

(...)

(3) *În perioada suspendării din funcție, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.”;*

— Art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004: „*Pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.*”

17. Curtea observă că prevederile art. 62 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 au fost modificate și completate prin Legea nr. 242/2018. Prevederile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 au fost modificate și completate prin art. I pct. 54 din Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018. De asemenea, Legea nr. 303/2004, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 294 alin. (5) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 16 noiembrie 2022, iar Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 96 alin. (4) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 16 noiembrie 2022.

18. Însă, în considerarea celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, Curtea reține ca obiect al excepției dispozițiile de lege în redactarea pe care o aveau la data ridicării excepției.

19. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 62 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 303/2004 reglementează cazurile și consecințele suspendării din funcție a judecătorului sau procurorului, în timp ce art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 prevede că, pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției.

21. Prin Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 6 ianuarie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 sunt constituționale numai în măsura în care permit atacarea separată a hotărârii prin care se dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare.

22. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor reglementată de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 este o măsură provizorie, care se dispune în cursul cercetării disciplinare, spre deosebire de suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor prevăzută de art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004, care este o sancțiune disciplinară (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 679 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 6 februarie 2020, paragraful 17).

23. Curtea reține că, în prezenta cauză, criticile de neconstituționalitate formulate vizează încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, susținându-se, în esență, că drepturile salariale ale judecătorilor și procurorilor și recunoașterea vechimii în magistratură nu pot fi sistate decât în baza unui text legal expres al Legii nr. 303/2004 care să prevadă acest lucru, inclusiv pentru situația particulară a suspendării prevăzute de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

24. În acest context, având în vedere criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că în cauză nu sunt incidente considerentele enunțate în paragrafele 24-32 din Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015, precitată, pe care s-a întemeiat soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate.

25. De asemenea, Curtea reține că, prin esența lor, criticile formulate vizează aspecte privind, pe de o parte, modul de interpretare și aplicare în cauză a dispozițiilor art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 și ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, iar, pe de altă parte, deficiențe de reglementare, cauzate, în opinia autorilor excepției, de neincluderea măsurii suspendării din funcție a magistratului, pe durata procedurii disciplinare, în cuprinsul normativ al Legii nr. 303/2004.

26. Astfel, modalitatea de ducere la îndeplinire a măsurii suspendării prevăzute de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 și efectele acesteia asupra persoanei vizate sub aspectul drepturilor salariale și al vechimii în magistratură sunt chestiuni care țin de interpretarea și aplicarea normelor juridice. Soluționarea acestora excedează competenței instanței de contencios constituțional, fiind de competența instanței judecătorești *a quo* (a se vedea în acest sens Decizia nr. 774 din 10 noiembrie 2015, precitată, paragraful 22).

27. Totodată, plasarea soluției legislative referitoare la suspendarea din funcție a magistratului pe durata procedurii disciplinare în cuprinsul Legii nr. 317/2004, și nu al Legii nr. 303/2004 se circumscrie unui aspect de tehnică legislativă, fără relevanță constituțională, din perspectiva criticilor formulate, având în vedere că aspectele referitoare la coordonarea și perfecționarea legislației intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu referire la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 242/2018, excepție ridicată de Daniela Olteanu și Mihai Vlad Budăi în Dosarul nr. 13.250/3/2017 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHEMagistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 392

din 17 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Iancu Bușuricu în Dosarul nr. 2.299/118/2019* al Tribunalului Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.424D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că limita inferioară stabilită de lege pentru stagiul de cotizare realizat în condiții deosebite este de 6 ani, iar perioada în care autorul excepției a desfășurat activitate în grupa a II-a de muncă este cu mult sub această limită.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 decembrie 2020, îndreptată prin Încheierea din 25 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.299/118/2019*, **Tribunalul Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Iancu Bușuricu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației împotriva unei decizii de pensionare prin care nu i-a fost valorificată perioada lucrată în grupa a II-a de muncă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate creează vădite discriminări între persoanele care lucrează în aceeași grupă de muncă (în cazul autorului excepției, 3 ani 7 luni și 15 zile în grupa a II-a de muncă — aproximativ 60% din perioada minimă stipulată în tabelul nr. 1, prevăzut de dispozițiile legale criticate) și persoanele care, în aceleași condiții de muncă, beneficiază de o pensionare avantajoasă, prin reducerea de vârstă, pentru simplul fapt că au trecut pragul impus de tabel chiar și cu o zi.

6. Totodată, în opinia autorului excepției, discriminarea este și mai evidentă între persoanele care beneficiază de prevederile tabelului nr. 1 și cele care beneficiază de prevederile tabelului nr. 2, reglementate prin art. 55 din Legea nr. 263/2010, prin care s-a stabilit reducerea vârstei de pensionare, fără un prag minim, chiar dacă persoana în cauză a lucrat „în alte condiții”, fiindu-i aplicabil în acest caz tabelul nr. 1. Se mai susține că, în condițiile în care limita inferioară (perioade mai mici de 2 ani) a fost

eliminată din lege, imprecizia și neclaritatea textului de lege criticat sunt evidente și discriminatorii.

7. **Tribunalul Constanța — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că preținsul caracter discriminatoriu vizează persoane aflate în situații diferite. Astfel, persoanele care au lucrat un număr superior de ani (peste 6) în condiții deosebite de muncă se află într-o situație diferită față de persoanele care au lucrat în condiții speciale de muncă (și nu deosebite), astfel încât se justifică și tratamentul diferențiat, legiuitorul fiind liber să stabilească condițiile de acordare a pensiilor, ținând cont de situațiile particulare ale unor categorii de contribuitori. Invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 192 din 31 martie 2005 și Decizia nr. 1.359 din 13 octombrie 2011.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care, la data ridicării excepției, aveau următorul cuprins: „(1) *Persoanele care au realizat stagiul complet de cotizare au dreptul la pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare, după cum urmează:*

a) conform tabelului nr. 1, în situația persoanelor care au realizat stagii de cotizare în condiții deosebite de muncă;

Tabelul nr. 1

Stagiul de cotizare realizat în condiții deosebite (ani împliniți)	Reducerea vârstei standard de pensionare cu:	
	Ani	Luni
6	1	—
8	1	6
10	2	—
12	2	6
14	3	—
16	3	6
18	4	—
20	4	6
22	5	—
24	5	6
26	6	—
28	6	6
30	7	—
32	7	6
35	8	—”

12. Curtea observă că, ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate au fost modificate prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 215/2019 pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din

14 noiembrie 2019, iar Legea nr. 263/2010 a fost abrogată prin dispozițiile art. 168 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 4 decembrie 2023.

13. Obiect al excepției rămân însă dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010, în redactarea pe care o aveau la data ridicării excepției în fața instanței judecătorești, în considerarea celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

14. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 55 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, reținând că dreptul la pensie, ca și dreptul la alte forme de asigurări sociale ori de protecție socială, se acordă potrivit legii (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 547 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 9 ianuarie 2019, și Decizia nr. 626 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1162 din 7 decembrie 2021). Curtea a precizat că legiuitorul este în drept ca, în reglementarea cadrului sistemului public de pensii, să stabilească criteriile și condițiile concrete în care asigurații pot beneficia de pensie, tipurile de pensii care pot fi acordate, regulile generale de acordare a acestora și regulile derogatorii pentru situații deosebite, precum și modul de calcul al pensiilor. Curtea a mai reținut că în sistemul public de pensii există mai multe categorii socioprofessionale care se bucură de un regim juridic mai favorabil în ceea ce privește stabilirea pensiilor, fără ca aceasta să aibă semnificația unei discriminări; în acest sens pot fi amintite persoanele care au desfășurat activitatea în condiții deosebite ori speciale de muncă și care beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare și a stagiului de cotizare. Factorul determinant în instituirea tratamentului juridic diferențiat îl constituie condițiile specifice în care aceste categorii socioprofessionale au desfășurat activitatea.

16. Potrivit regulilor generale, pot beneficia de pensie persoanele care au împlinit vârsta standard de pensionare și au realizat stagiul de cotizare prevăzut de lege. Pensia pentru persoanele care au lucrat în condiții deosebite ori speciale de muncă este reglementată distinct, avându-se în vedere situațiile în care se află aceste categorii de persoane. Legiuitorul a instituit, în consecință, norme referitoare la perioadele stagiului de cotizare realizat în condiții deosebite sau speciale și care se iau în calcul, pentru a beneficia corespunzător de reducerea vârstei standard de pensionare.

17. În aceste condiții, Curtea reține că soluția legislativă criticată reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în cadrul marjei sale de apreciere în materia reglementării sistemului public de pensii, permisă de dispozițiile art. 47 alin. (2) din Legea fundamentală. Opțiunea legiuitorului, care implică, *per se*, crearea unor categorii distincte de beneficiari ai normei juridice și, în consecință, aplicarea unui tratament juridic diferit, este raportată la o serie de factori, precum situația economică a statului și resursele de care dispune statul în vederea atingerii obiectivului de a asigura un nivel de trai decent.

18. Astfel, tratamentul juridic diferențiat instituit de lege între asigurații care au realizat un stagiul de cotizare în condiții deosebite timp de 6 ani, în raport cu cei care au realizat un stagiul de cotizare în aceste condiții pentru o perioadă mai mică decât cea menționată, respectiv persoanele care au realizat

stagiul de cotizare în condiții speciale, rezultă din situațiile diferite în care află categoriile de persoane menționate, în funcție de legea în vigoare la data pensionării. Or, așa cum Curtea Constituțională a subliniat în jurisprudența sa, situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și

discriminări (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 425 din 29 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1204 din 15 decembrie 2022, paragraful 31).

19. În consecință, Curtea constată că nu sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât dispozițiile legale criticate nu instituie tratamente juridice diferite pentru categorii de cetățeni aflate într-o situație identică.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iancu Bușuricu în Dosarul nr. 2.299/118/2019* al Tribunalului Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022
privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD**

Având în vedere Nota înregistrată la Cancelaria Prim-Ministrului cu nr. 317 din 21 ianuarie 2025, aprobată de prim-ministru, în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, anexa „Componenta Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD” la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru

examinarea investițiilor străine directe CEISD, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 6 iunie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 23 ianuarie 2025.
Nr. 38.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 572435